

dagsorden, fordi de ikke syntes, at den roste regeringen tilstrækkelig meget i starten. Jeg mener sådan set, at Socialdemokratiet burde overveje, om det er en tilstrækkelig begrundelse for at afvise dagsordener her i Tinget.

Jeg kan forestille mig – bl.a. med den debat, der for øjeblikket kører om velfærdsstaten og de mulige fornyelser, der kan komme af velfærds-samfundet – at også Socialdemokratiet vil have brug for både Enhedslistens og SF's stemmer, for vi kan jo høre fra V og K og Z, at de har ingen planer, der går i den retning. Derfor synes jeg, at det er lidt for flot og lidt for let for hr. Jørn Pedersen at gå op og sige: Vi synes, der er for lidt ros af regeringen i starten, og derfor kan vi ikke støtte dagsordenen, selv om vi er enige i nogle af de ting, der ligger i den.

Jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at vi fra Enhedslistens side i flere sammenhænge har støttet dagsordener fra Socialdemokratiets side, hvor det var sådan, at præambelen var rimelig rosende, uden at vi syntes, at det var særlig fornuftigt.

Vi forsøger fra Enhedslistens side at forholde os til, hvad der kommer bagefter, hvad der er fremtiden. Det er det, der er interessant. Fortiden kan vi ikke lave om på alligevel. Jeg synes, Socialdemokratiet måske burde forholde sig lidt mere til, hvad fremtiden er for velfærdsstaten, frem for til spørgsmålet om, hvorvidt vi skal rose, hvad de har gjort indtil nu. Det kan vi skændes om til hudløshed.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald for en kort bemærkning, dernæst hr. Jørn Pedersen, og så tror jeg lige, vi kan nå en ordførertale fra hr. Erik Larsen, inden vi holder frokostpause.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge hr. Jørn Pedersen igen, for nu kom der en ny forklaring på, hvorfor man ikke vil stemme for dagsordenen. Den første var, at man var jo enig i holdningerne, man var jo enig i målene, men man syntes, roserne var for få. Det diskuterede vi i sidste runde, det skal jeg ikke sige mere om igen.

Nu kom der så en anden forklaring, der hed, at problemet er, at vi er optaget af velfærd, mens Socialdemokratiet er optaget af økonomi. Det mener jeg ikke er problemet, og hvis det er problemet, er det lige præcis det, vi må prøve af ved at lave en plan.

Jeg mener, at det, der er hovedproblemet, er, at vi risikerer det, som også var den store frygt ved det sociale topmøde, at politik kan udvikle sig til en masse pæne ord, en masse smukke formuleringer, og derefter sker der ingenting. Forudsætningen for, at der sker noget i forhold til at få grupperne tilbage på arbejdsmarkedet, er ikke bare økonomisk vækst. Derved kommer de ikke automatisk tilbage alle sammen, det ved vi jo godt. Forudsætningen for, at alle kommer tilbage, er, at vi foretager os noget meget præcist over for de forskellige grupper.

Det, vi spørger Socialdemokratiet om – og vi vil såmænd godt rose Socialdemokratiet for de ting, vi synes er til at komme af sted med at rose for, såfremt der er mere plads overhovedet til at rose, når regeringen er færdig med forespørgselsdagsordenen her i dag – er: Hvad skal der så til? Vil man virkelig i fornærmelse fra Socialdemokratiets side nægte at være med til at lave det instrument, der hedder en samlet plan, for at sikre alles deltagelse i samfundet, eller er forklaringen på, at man ikke vil være med, at man stadig vil have muligheden for at lave noget sammen med De Konservative og Venstre som ved finanslovforliget?

Hr. Bendt Bendtsen understregede i sin ordførertale ordet ansvar. Det synes jeg kun giver mening, hvis man understreger det modsatte, nemlig det fælles ansvar. Jeg vil godt sige, hvad det er, der adskiller os fra Thatcher i England og fra USA's fattigdomsproblemer i byerne: De anerkender også den enkeltes ansvar – det kan jeg godt garantere – men det, de ikke anerkender i modsætning til os, er et fælles ansvar for grupper, der har det svært, og det er, at vi har en pligt til i samfundet at lave et underste sikkerhedsnet. Dét deler vi opfattelse med Socialdemokratiet, og derfor er det så underligt, at Socialdemokratiet kun vil være med til de pæne formuleringer, men intet, der forpligter.

Formanden:

Hr. Jørn Pedersen og derefter hr. Erik Larsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det kan næppe undre hverken hr. Steen Gade eller hr. Villy Søvnald, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for en dagsorden, der er så økonomisk uigennemsigtig, som SF's dagsordensforslag er. Så er det sagt én gang for alle. Jeg er da ked af, at begge medlemmer tilsyneladende ikke